

I

(Leģislatīvi akti)

LĒMUMI

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES LĒMUMS Nr. 1080/2011/ES

(2011. gada 25. oktobris),

ar ko Eiropas Investīciju bankai piešķir ES garantiju zaudējumiem saistībā ar aizdevumiem un aizdevumu garantijām projektiem ārpus Savienības un ar ko atceļ Lēmumu Nr. 633/2009/EK

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 209. un 212. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽¹⁾,

tā kā:

- (1) Papildus tās galvenajai misijai – finansēt ieguldījumus Eiropas Savienībā – kopš 1963. gada Eiropas Investīciju banka (EIB) ir veikusi finansēšanas darījumus ārpus Savienības, atbalstot Savienības ārējo politiku. Tādējādi ir iespējams ārējiem reģioniem pieejamos Savienības budžeta līdzekļus papildināt ar EIB finansālajām iespējām par labu saņēmējvalstīm. Veicot šādus finansēšanas darījumus, EIB palīdz īstenot Savienības vispārējos pamatprincipus un politikas mērķus, tostarp veicina trešo valstu attīstību un Savienības labklājību jaunajos globālās ekonomikas apstākļos. EIB finansēšanas darījumiem, atbalstot Savienības ārējo politiku, arī turpmāk būtu jāatbilst pareizas banku darbības praksei.
- (2) Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 209. panta 3. punkts saistībā ar tā 208. pantu paredz, ka EIB atbilstīgi tās statūtiem palīdz īstenot pasākumus, kas nepieciešami Savienības attīstības sadarbības politikas mērķu sasniegšanai.

(3) Saskaņā ar EIB statūtu 19. pantu pieprasījumi, kas iesniegti tieši EIB attiecībā uz EIB finansēšanas darījumiem, kurus veic saskaņā ar šo lēmumu, jāiesniedz Komisijai, lai tā dotu atzinumu ("EIB finansējuma pieprasījums").

(4) Lai atbalstītu Savienības ārējo darbību un lai nodrošinātu EIB iespēju finansēt ieguldījumus ārpus Savienības, neskarot EIB kredītspēju, lielākajā daļā tās darījumu ārējos reģionos ir sekmīgi izmantota ES budžeta garantija ("ES garantija"), ko pārvalda Komisija.

(5) ES garantija laikposmam no 2007. līdz 2011. gadam tika noteikta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 633/2009/EK (2009. gada 13. jūlijs), ar ko Eiropas Investīciju bankai piešķir Kopienas garantiju zaudējumiem saistībā ar aizdevumiem un aizdevumu garantijām projektiem ārpus Kopienas ⁽²⁾.

(6) Garantiju fonds ārējai darbībai ("Garantiju fonds"), kas izveidots ar Padomes Regulu (EK, Euratom) Nr. 480/2009 (2009. gada 25. maijs), ar ko izveido Garantiju fondu ārējai darbībai ⁽³⁾, sniedz likviditātes nodrošinājumu Savienības budžetam saistībā ar iespējamiem zaudējumiem, kas rodas EIB finansēšanas darījumos un citās ES ārējās darbībās.

(7) Saskaņā ar Lēmumu Nr. 633/2009/EK Komisija un EIB ir sagatavojušas starpposma pārskatu par EIB ārējo finansējumu, kas ir balstīts uz neatkarīgu ārēju novērtējumu, kura izpildi pārrauga "lietpratēju" uzraudzības komiteja, uz ārēja neatkarīga konsultāciju uzņēmuma veiktu novērtējumu un konkrētiem EIB veiktiem novērtējumiem. 2010. gada 12. februārī uzraudzības komiteja iesniedza Eiropas Parlamentam, Padomei, Komisijai un EIB ziņojumu ar tās secinājumiem un ieteikumiem.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta 2011. gada 17. februāra nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2011. gada 20. septembra nostāja pirmajā lasījumā (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta). Eiropas Parlamenta 2011. gada 13. oktobra nostāja.

⁽²⁾ OV L 190, 22.7.2009., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 145, 10.6.2009., 10. lpp.

- (8) Ziņojumā uzraudzības komiteja secināja, ka ES garantija ir efektīvs līdzeklis un spēcīgs politikas instruments ar lielu finansiālo un politisko ietekmi un ka tā būtu jāsauglabā, lai segtu riskus saistībā ar politiku vai suverenitāti. Tika ierosināti daži grozījumi Lēmumā Nr. 633/2009/EK, lai nodrošinātu maksimālu EIB ārējo darījumu pievienoto vērtību un efektivitāti.
- (9) Ir svarīgi noteikt to valstu sarakstu, kas ir potenciāli tiesīgas saņemt EIB finansējumu ar ES garantiju. Ir arī atbilstīgi paplašināt to valstu sarakstu, kuras ir tiesīgas saņemt EIB finansējumu ar ES garantiju, kas šobrīd ir sniegts Lēmuma Nr. 633/2009/EK I pielikumā.
- (10) Lai atspoguļotu ar politiku saistītus būtiskus notikumus, Komisijai attiecībā uz šā lēmuma III pielikuma grozīšanu būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ar ekspertiem. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina vienlaicīga, savlaicīga un atbilstīga attiecīgo dokumentu nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei.
- (11) Summām, kuras sedz ES garantija katrā reģionā, arī turpmāk vajadzētu būt maksimālajiem apjomiem, ko EIB var finansēt ar ES garantiju, nevis mērķlielumiem, kas EIB ir jāsasniedz.
- (12) Saistībā ar Savienības atbalstu trešām valstīm globālās ekonomikas un finanšu krīzes pārvarēšanai EIB saskaņā ar tās pašreizējo mandātu izvērta savu ārējās kredītēšanas darbību 2009. gadā un 2010. gadā galvenokārt pirmspievienošanās valstīs un valstīs, uz kurām attiecas kaimiņattiecību un partnerattiecību politika. Turklāt sakarā ar nemieriem Vidusjūras reģiona dienvidos 2011. gada sākumā Savienība tiek aicināta palīdzēt nodrošināt krīzes skartajām valstīm līdzekļus to ekonomikas pārbūvei un modernizācijai. Tādēļ uz atlikušo mandāta laiku vispārējā mandāta maksimālais apjoms būtu jāpārskata un jāpalielina par EUR 1 684 000 000, lai labāk pielāgotos šiem pagaidu un ārkārtējiem apstākļiem, neskarot nākamās daudzgadu finanšu shēmas maksimālos apjomus.
- (13) Vispārējā mandāta iepriekšminētā maksimālā apjoma palielinājuma rezultātā radušās EIB finansēšanas darbības būtu jāpielāgo atsevišķu partnervalstu politikajām reformām, ko novērtējusi Komisija ar Eiropas Ārējās darbības dienesta (EĀDD) līdzdalību, ņemot vērā Eiropas Parlamenta lēmumus un Padomes lēmumus un secinājumus. Šajā novērtējumā būtu jāatspoguļo arī Eiropas kaimiņattiecību politikas izvērtējums un no jauna akcentētā diferenciacija. Pirmspievienošanās valstīs EIB finansējums turpinās papildināt Savienības palīdzību.
- (14) Papildus reģionālajiem maksimālajiem apjomiem fakultatīvais mandāts EUR 2 000 000 000 apmērā būtu jāaktivizē un jāpiešķir kā summa, kura paredzēta EIB finansēšanas darījumu atbalstam jomās, kas saistītas ar klimata pārmaiņu seku mazināšanu un pielāgošanos klimata pārmaiņām, visos reģionos, uz kuriem attiecas mandāts. EIB, cieši sadarbojoties ar Komisiju, varētu nodrošināt īpašās zināšanas un resursus, lai atbalstītu valsts iestādes un privāto sektoru cīņā pret klimata pārmaiņām un pēc iespējas lietderīgākā pieejamā finansējuma izmantošanā. Saistībā ar klimata pārmaiņu seku mazināšanas un pielāgošanās projektiem EIB resursi, ja iespējams un ja nepieciešams, būtu jāpapildina ar koncesijas līdzekļiem, kas ir pieejami no Savienības budžeta, efektīvi un konsekventi apvienojot piešķirumus un aizdevumus, kas paredzēti klimata pārmaiņu radīto seku pasākumu finansēšanai Savienības ārējās palīdzības kontekstā. Šajā sakarā ir lietderīgi noteikt, ka Komisijas gada pārskatā, kas iesniedzams Eiropas Parlamentam un Padomei, būtu jāiekļauj sīki izstrādāts ziņojums par finanšu instrumentiem, kas izmantoti šo projektu finansēšanā, norādot saskaņā ar fakultatīvo mandātu piešķirtā EIB finansējuma apmēru un atbilstīgo piešķirumu apmēru.
- (15) Tiesības saņemt ES garantētu EIB finansējumu klimata pārmaiņu seku mazināšanas pasākumiem atbilstīgi klimata pārmaiņu mandātam varētu ierobežot valstīm, kuras saskaņā ar novērtējumu nav apņēmušās izpildīt atbilstīgus ar klimata pārmaiņām saistītus mērķus. Jebkurš šāds tiesību ierobežojums būtu jābalsta uz kompleksu un visaptverošu politisko novērtējumu. Tādēļ Padomei vajadzētu būt tiesīgai, balstoties uz Komisijas priekšlikumu un iesaistot EĀDD, pieņemt lēmumu ierobežot valsts tiesības saņemt ES garantētu EIB finansējumu klimata pārmaiņu seku mazināšanai. Šāds ierobežojums būtu jāpiemēro tikai tiem EIB finansēšanas darījumiem, kam EIB finansējuma pieprasījumu iesniedz pēc šā lēmuma stāšanās spēkā un kas ir parakstīti pēc 2012. gada 1. janvāra.
- (16) Būtu jāparedz zināma elastība attiecībā uz līdzekļu piešķiršanu reģioniem saistībā ar klimata pārmaiņu mandātu, lai būtu iespējams pēc iespējas ātrāk un efektīvāk izmantot trīs gadu laikposmā (2011.–2013. gads) pieejamo finansējumu, vienlaikus cenšoties nodrošināt līdzsvarotu sadalījumu starp reģioniem visā minētajā laikposmā, pamatojoties uz ārējās palīdzības prioritātēm, kas noteiktas saskaņā ar vispārējo mandātu.
- (17) EIB ārējā mandāta īstenošanas starpposma pārskatā tika konstatēts, ka, lai arī EIB finansēšanas darījumi novērtējuma aptvertajā laikposmā (2000.–2009. gads) kopumā

bija īstenoti saskaņā ar Savienības ārējo politiku, saikne starp Savienības politikas mērķiem un to, kā tos reāli īsteno EIB, būtu jānostiprina, kā arī jāpadara skaidrāka un strukturētāka.

- (18) Lai uzlabotu mandātu saskaņotību un nodrošinātu, ka EIB ārējās finansēšanas darbības ir vairāk vērstas uz Savienības politikas atbalstīšanu, un lai saņēmēji gūtu maksimālu labumu, ar šo lēmumu būtu jānosaka horizontāli augsta līmeņa mērķi attiecībā uz EIB finansēšanas darījumu mandātu visos reģionos un valstīs, kas ir tiesīgas pretendēt uz finansējumu, balstoties uz EIB salīdzinoši stiprājām pusēm jomās, kurās tā sevi ir sekmīgi pierādījusi. Tādējādi visos reģionos, uz kuriem attiecas šis lēmums, EIB būtu jāfinansē projekti jomās, kas saistītas ar klimata pārmaiņu seku mazināšanu un pielāgošanos tām (tostarp nodot tehnoloģijas, kas saistītas ar jaunu energoresursu avotiem), sociālās un ekonomikas infrastruktūras jomās (jo īpaši transporta, enerģētikas, tai skaitā atjaunojamo energoresursu, energoapgādes drošības, energoapgādes infrastruktūras, vides infrastruktūras, tai skaitā ūdensapgādes un kanalizācijas, jomā, kā arī informācijas un komunikāciju tehnoloģiju jomā) un vietējā privātā sektora attīstības jomā, jo īpaši atbalstot mazos un vidējos uzņēmumus (MVU). Vajadzētu atcerēties, ka, uzlabojot MVU piekļuvi finansējumam, ir iespējams būtiski veicināt ekonomikas attīstību un bezdarba novēršanu. Šajās jomās EIB finansēšanas darījumu pamatmērķim vajadzētu būt reģionālai integrācijai starp partnervalstīm, tostarp pirmspievienotās valstu, valstu, uz kurām attiecas kaimiņattiecību politika, un Savienības ekonomiskajai integrācijai. EIB vajadzētu spēt atbalstīt Savienības klātbūtni partnervalstīs ar tiešajiem ārvalstu ieguldījumiem, kas veicina tehnoloģiju un zināšanu nodošanu, ieguldot minētajās jomās ar ES garantiju vai pašai uzņemoties risku.
- (19) Lai efektīvi sasniegtu MVU, EIB būtu jāsadarbjas ar vietējām finanšu starpniecības iestādēm valstīs, kas ir tiesīgas pretendēt uz finansējumu, jo īpaši lai nodrošinātu, ka daļa no finansiālajiem guvumiem nonāk pie to klientiem un sniedz papildu vērtību salīdzinājumā ar citiem finansējuma avotiem. Attiecīgā gadījumā, izmantojot sadarbības nolīgumus ar šādām starpniecības iestādēm, EIB būtu jāprasa, lai tās klientu projekti būtu pārbaudīti attiecībā uz atbilstību pieņemtajiem kritērijiem saskaņā ar Savienības attīstības mērķiem, lai nodrošinātu pievienoto vērtību. Finanšu starpnieku darbībām, kas saistītas ar atbalsta sniegšanu MVU, vajadzētu būt pilnīgi pārredzamām, un par tām būtu regulāri jāziņo EIB.
- (20) Turklāt EIB finansēšanas darījumiem būtu jāsekmē Savienības ārējo darbību regulējošo pamatprincipu ievērošana, kā to paredz Līguma par Eiropas Savienību (LES) 21. pants, attiecībā uz demokrātijas, tiesiskuma, cilvēktiesību un pamatbrīvību veicināšanu un nostiprināšanu, kā arī to starptautisko vides jomas nolīgumu izpilde, kuros ES ir līgumslēdzēja puse. Jo īpaši attiecībā uz jaunattīstības valstīm, kā tās noteiktas oficiālās palīdzības attīstībai (ODA) saņēmēju sarakstā, ko izveidojusi Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācija (OECD), EIB finansēšanas darījumiem būtu jāveicina: to ilgtspējīga ekonomiskā, sociālā un vides attīstība, īpaši visvairāk atpalikušo valstu attīstība; šo valstu vienmērīga un pakāpeniska integrācija pasaules ekonomikā; nabadzības apkarošana, kā arī to mērķu ievērošana, ko Savienība apstiprinājusi saistībā ar ANO un citām kompetentām starptautiskām organizācijām.
- (21) Lai gan EIB priekšrocība joprojām ir tās darbība investīciju bankas statusā, saskaņā ar šo lēmumu EIB būtu jāvērs tās ārējās darbības ietekme uz attīstību, cieši sadarbojoties ar Komisiju un pakļaujoties Eiropas Parlamenta demokrātiskai pārbaudei, kā arī jāievēro principi, kas pausti Eiropas Konsensā attīstības jomā un LESD 208. pantā, un palīdzības efektivitātes principi, kas izklāstīti 2005. gada Parīzes deklarācijā, un 2008. gada Akras rīcības programma. Tas būtu jāīsteno, veicot vairākus konkrētus pasākumus, jo īpaši palielinot tās spēju novērtēt projektu vides, sociālos un attīstības aspektus, to skaitā cilvēktiesību ievērošanu un ar konfliktiem saistītus riskus, un veicinot vietēja līmeņa konsultācijas ar valsts sektora iestādēm un pilsonisko sabiedrību. Veicot projekta padziļinātu izpēti, EIB būtu – ja nepieciešams un atbilstīgi Savienības sociālajiem un vides principiem – jāpieprasa, lai projekta virzītājs veic vietēja līmeņa konsultācijas un publisko to rezultātus. Turklāt EIB būtu vairāk jāpievēršas jomām, kurās tai ir no Savienībā veiktajiem finansēšanas darījumiem gūta pieredze un kuras sekmēs attiecīgās valsts turpmāku attīstību, piemēram, MVU un saimniecisko mikrovienu finansējuma ieguves iespējām, vides infrastruktūrai, tai skaitā ūdenssaimniecībai un kanalizācijai, ilgtspējīgam transportam un klimata pārmaiņu seku mazināšanai, un jo īpaši atjaunojamiem energoresursiem. Finansējumu varētu piešķirt arī veselības un izglītības infrastruktūras projektiem, ja tiem ir skaidra pievienotā vērtība.
- (22) EIB arī pakāpeniski būtu jānostiprina tās atbalsta darbības jomā, kas saistīta ar pielāgošanos klimata pārmaiņām, attiecīgos gadījumos sadarbojoties ar citām starptautiskām finanšu iestādēm (SFI) un Eiropas divpusējām finanšu iestādēm (EDFI). Papildu prasības, ko ievieš ar šo lēmumu, pieprasītu piekļuvi koncesijas resursiem un pakāpeniskus pielāgojumus cilvēkresursu jomā, vienlaicīgi būtu jātiecas uz efektivitāti, rezultativitāti un sinerģiju un jāizmanto tās. EIB darbībai arī būtu jāpapildina Savienības mērķi un prioritātes, kas saistītas ar iestāžu veidošanu un nozaru reformām. Visbeidzot, EIB būtu jānosaka rezultativitātes rādītāji, kas būtu saistīti ar projektu attīstības un vides aspektiem un to rezultātiem.

- (23) Stājoties spēkā Lisabonas līgumam, tika izveidots jauns amats – Savienības Augstais pārstāvis ārlietās un drošības politikas jautājumos (Augstais pārstāvis) – ar mērķi vairojot Savienības ārējo attiecību ietekmi un saskaņotību.
- (24) Pēdējos gados Savienības ārējo attiecību politika ir paplašināta un nostiprināta. Tas jo īpaši attiecas uz pirmspievienošānās stratēģiju, Eiropas kaimiņattiecību politiku, Savienības stratēģiju Vidusāzijai un atjaunotajām partnerattiecībām ar Latīņameriku un Dienvidaustrumāziju, kā arī Savienības stratēģiskajām partnerattiecībām ar Krieviju, Ķīnu un Indiju. Tas attiecas arī uz Savienības attīstības sadarbības politiku, kas tagad ir paplašināta un aptver visas jaunattīstības valstis. Kopš 2007. gada Savienības ārējām attiecībām sniedz atbalstu arī ar jaunajiem finanšu instrumentiem, proti, Pirmspievienošānās palīdzības instrumentu (IPA), Eiropas kaimiņattiecību un partnerības instrumentu (ENPI), Attīstības sadarbības instrumentu (DCI), Eiropas demokrātijas un cilvēktiesību instrumentu (EIDHR) un Stabilitātes instrumentu.
- (25) Ņemot vērā EĀDD izveidošanu un stājoties spēkā šim lēmumam, Komisijai un EIB būtu jāgroza Saprašanās memorands par sadarbību un koordināciju reģionos, kas minēts Padomes Lēmumā 2006/1016/EK (2006. gada 19. decembris), ar ko Eiropas Investīciju bankai paredz Kopienas garantiju attiecībā uz zaudējumiem, ko var radīt ārpus Kopienas īstenotiem projektiem piešķirti aizdevumi un aizdevumu garantijas⁽¹⁾, un attiecīgā gadījumā, kā arī ar Augstā pārstāvja piekrišanu jaunais saprašanās memorands būtu jāattiecinā uz EĀDD, jo īpaši saistībā ar regulāru un sistemātisku Komisijas un EIB stratēģijas līmeņa dialogu, kurā būtu jāiekļauj EĀDD, un citiem aspektiem, kas ir EĀDD kompetencē.
- (26) Dodot ieguldījumu to pasākumu īstenošanā, kas nepieciešami, lai pārvirzītu uz priekšu Savienības attīstības sadarbības politikas mērķus saskaņā ar LESD 209. panta 3. punktu, EIB būtu jācenšas netieši atbalstīt 2015. gada Tūkstošgades attīstības mērķu sasniegšanu visos reģionos, kuros tā darbojas.
- (27) Lai attiecīgajos reģionos palielinātu visa Savienības sniegtā atbalsta saskaņotību, būtu jāizmanto iespējas EIB finansējumu pēc vajadzības un atbilstīgā veidā apvienot ar Savienības budžeta resursiem, piemēram, garantiju, riska kapitāla un procentu likmju subsīdiju, ieguldījumu līdzfinansējuma veidā, līdztekus tehniskai palīdzībai projektu sagatavošanā un īstenošanā, izmantojot IPA, ENPI, DCI, EIDHR un Stabilitātes instrumentu. Visos gadījumos, kad kopā ar EIB finansējumu izmanto citus Savienības budžeta līdzekļus, visos lēmumos par finansējumu būtu skaidri jānorāda izmantotie līdzekļi. Kom-
- sijas gada pārskatā par saskaņā ar šo lēmumu veiktajām EIB finansēšanas darbībām, kas iesniedzams Eiropas Parlamentam un Padomei, būtu detalizēti jāuzskaita budžeta resursi un finanšu instrumenti, kuri izmantoti kopā ar EIB finansējumu.
- (28) Būtu jānodrošina, ka visos līmeņos – no sākotnējās stratēģiskās plānošanas līdz pat projekta praktiskai īstenošanai – EIB ārējās finansēšanas darījumi atbilst Savienības ārējo attiecību politikai šajā lēmumā noteiktajiem augsta līmeņa mērķiem, kā arī sekmē to īstenošanu. Lai palielinātu Savienības ārējo darbību saskaņotību, arī turpmāk būtu jāstiprina politiskais un stratēģiskais dialogs starp Komisiju, EĀDD un EIB. Tādā pašā nolūkā būtu jāuzlabo sadarbība un savlaicīga informācijas apmaiņa starp Komisiju, EĀDD un EIB operatīvā līmenī. EIB birojiem, kas atrodas ārpus Savienības, būtu galvenokārt jāatrodas Savienības delegāciju telpās, lai sekmētu minēto sadarbību un samazinātu darbības izmaksas. Īpaša nozīme ir viedokļu apmaiņai starp Komisiju, EĀDD un EIB plānošanas dokumentu sagatavošanas procesa sākumā, lai maksimāli veicinātu šo triju Savienības struktūru darbības sinerģiju.
- (29) Praktiskie pasākumi vispārējā mandāta mērķu sasaistei ar to īstenošanu jāizklāsta reģionālajās tehniskās darbības pamatnostādņēs. Šādām pamatnostādņēm būtu jāatbilst plašākai Savienības reģionālās politikas regulējumam, kas sniegts šā lēmuma pielikumā. Šīm pamatnostādņēm būtu jāatspoguļo Savienības valstu stratēģijas, un ar tām būtu jācenšas nodrošināt, ka EIB finansējums papildina pastāvošās Savienības palīdzības politiku, programmas un instrumentus dažādos reģionos.
- (30) Apspriežoties ar Komisiju, EIB būtu jā sagatavo provizoriska daudzgadu programma par plānoto EIB parakstīto finansēšanas darījumu apjomu, lai nodrošinātu pareizu budžeta plānošanu attiecībā uz Garantiju fonda finansējumu un EIB plānoto finansēšanas darījumu apmēra atbilstību šajā lēmumā paredzētajiem maksimālajiem apmēriem. Sagatavojot regulārus budžeta plānus, ko nosūta budžeta lēmējinstīcijai, Komisijai būtu jāņem vērā šī prognoze.
- (31) Būtu jāizskata Savienības sadarbības un attīstības platformas izstrādes iespējas, lai optimizētu to mehānismu darbību, kuru mērķis ir apvienot piešķirumus un aizdevumus ārējos reģionos. Šajā nolūkā Komisijai būtu jāizveido dalībvalstu, EĀDD un EIB ekspertu grupa, kas novērtētu šādas platformas izmaksas un ieguvumus. Savās pārdomās minētajai grupai būtu jākonsultējas ar citām atbilstīgi iesaistītajām iestādēm, tostarp Eiropas daudzpusējām un divpusējām finanšu iestādēm. Šāda platforma turpinātu sekmēt sinerģijas un savstarpējas

(1) OV L 414, 30.12.2006., 95. lpp.

- paļāvības pasākumus, balstoties uz dažādu iestāžu salīdzinošām priekšrocībām, vienlaikus ņemot vērā attiecīgi Komisijas un EIB lomu un prerogatīvas Savienības budžeta un EIB aizdevumu izmantošanā. Pamatojoties uz minētās ekspertu grupas secinājumiem, Komisijai būtu līdz 2012. gada vidum jāziņo Eiropas Parlamentam un Padomei un, ja nepieciešams, jāiesniedz priekšlikums par platformu.
- (32) Būtu jārosina EIB plašāk īstenot darījumus un dažādus finanšu instrumentus ārpus Savienības, neizmantojot ES garantiju, lai tādējādi veicinātu iespēju izmantot garantiju valstīm un projektiem ar sliktu piekļuvi tirgum, ņemot vērā parāda ilgtspējīguma apsvērumus, un kur garantijas izmantojumam būtu lielāka pievienotā vērtība. Tādēļ un vienmēr ar mērķi atbalstīt Savienības ārējo attiecību politikas mērķu sasniegšanu būtu jārosina EIB, ņemot vērā tās spēju uzņemt risku, palielināt to aizdevumu apjomu, ko tā izsniedz uz savu risku, tostarp veicinot Savienības ekonomiskās intereses, jo īpaši pirmspievienošanās valstīs un valstīs, uz kurām attiecas kaimiņattiecību politika, un citu reģionu valstīs, kurām piešķirts investīciju kategorijas reitings, kā arī valstīs, kam piešķirts zemāks reitings, ja EIB ir pienācīgas trešo personu garantijas. Apspriežoties ar Komisiju, EIB būtu jāizstrādā politika, kā tiks pieņemti lēmumi par to, vai projektu finansēs saskaņā ar mandātu, izmantojot ES garantiju, vai risku uzņemoties pašai EIB. Šādā politikā jo īpaši ņemtu vērā attiecīgo valstu un projektu kredītspēju.
- (33) EIB būtu jāapsver iespēja palielināt tās finansēšanas darījumus, kas saskaņā ar šo lēmumu būtu jāveic ar subsuverēnām valstu vienībām, ja šādiem darījumiem ir atbilstīgs EIB kredītriska novērtējums.
- (34) EIB būtu jāpaplašina jaunu un novatorisku finanšu instrumentu piedāvājums, tostarp vairāk koncentrējoties uz garantiju instrumentu izstrādi, ciktāl tas iespējams, ņemot vērā EIB risku politiku. Turklāt būtu jārosina EIB izsniegt aizdevumus vietējā valūtā un emitēt vērtspapīrus vietējos tirgos ar noteikumu, ka partnervalstis ievieš nepieciešamās strukturālās reformas, jo īpaši finanšu nozarē, kā arī veic citus pasākumus EIB darbību sekmēšanai.
- (35) Lai nodrošinātu, ka EIB ievēro prasības, kas izriet no tai piešķirtā mandāta reģionos un apakšreģionos, tās ārējām darbībām laika gaitā būtu jāpiešķir pietiekami cilvēkresursi un finanšu resursi. Tas jo īpaši ietver pietiekamas iespējas atbalstīt Savienības attīstības sadarbības mērķu īstenošanu, vairāk koncentrējoties uz EIB darbību vides, sociālo un attīstības aspektu *ex ante* novērtēšanu un efektīvi uzraudzīt projektus to īstenošanas laikā. Būtu jāsauglabā iespējas vēl vairāk sekmēt efektivitāti un lietderīgumu, un būtu aktīvi jāmeklē sinerģijas iespējas.
- (36) Finansēšanas darījumos ārpus Savienības, kas ietilpst šā lēmuma darbības jomā, EIB būtu jācenšas vēl vairāk stiprināt koordināciju un sadarbību ar SFI un EDFI, tostarp attiecīgā gadījumā – sadarbību, ievērojot konkrētu nozaru prasības un savstarpēju paļāvību attiecībā uz procedūrām, kā arī veicināt kopīga līdzfinansējuma izmantojumu un līdzdalību plaša mēroga iniciatīvās, piemēram, tādās, ar kurām veicina atbalsta koordināciju un efektivitāti. Šādas koordinācijas un sadarbības mērķis būtu samazināt līdz minimumam izmaksu iespējamo dubultošanu un darbību nevajadzīgu pārklāšanos. Īstenojot šos pasākumus, jāievēro savstarpīguma princips. Šajā lēmumā izklāstītie principi būtu jāpiemēro arī tad, kad EIB finansējums tiek piešķirts ar sadarbības nolūgiem ar citām SFI un EDFI.
- (37) Jo īpaši valstīs ārpus Savienības, kurās tiek veikta kopēja intervence, EIB būtu jāuzlabo sadarbība ar citām Eiropas finanšu iestādēm ar līgumiem, tādiem kā trīspusējais saprašanās memorands starp Komisiju, EIB grupu un Eiropas Rekonstrukcijas un attīstības banku (ERAB) par sadarbību ārpus Savienības, un ļaujot EIB grupai un ERAB darboties papildinošā veidā, paļaujoties uz to attiecīgajām salīdzinošajām priekšrocībām.
- (38) Būtu jānostiprina EIB ziņošana un informācijas sniegšana Komisijai, lai Komisija varētu uzlabot gada ziņojumu, kas iesniedzams Eiropas Parlamentam un Padomei par EIB finansēšanas darījumiem, kuri veikti saskaņā ar šo lēmumu. Šajā apsvērumā minētās papildu ziņošanas prasības būtu piemērojamas tikai tiem EIB finansēšanas darījumiem, kuriem EIB finansējuma pieprasījumu iesniedz pēc šā lēmuma stāšanās spēkā un kas parakstīti pēc 2012. gada 1. janvāra. Jo īpaši ziņojumā vajadzētu būt novērtētai EIB finansēšanas darījumu atbilstībai šim lēmumam, ņemot vērā reģionālās tehniskās darbības pamatnostādnes, un tajā būtu jāietver šādas sadaļas: EIB pievienotā vērtība, piemēram, atbalsts Savienības ārpolitikai; mandāta prasības; finansēto darījumu kvalitāte; finanšu līdzekļu nodošanu klientiem; un sadaļas par sadarbību, tostarp līdzfinansēšanu, ar Komisiju un ar citām SFI un divpusējiem līdzekļu devējiem. Ziņojumā būtu arī jāizvērtē, kā EIB, sagatavojot un uzraugot finansētos projektus, ir ņēmusi vērā ekonomisko, finanšu, vides un sociālo ilgtspēju. Tajā vajadzētu būt arī īpašai sadaļai ar detalizētu novērtējumu attiecībā uz EIB veiktajiem pasākumiem, kuru mērķis ir nodrošināt atbilstību pašreizējam mandātam saskaņā ar Lēmumu Nr. 633/2009/EK, īpaši pievērsoties EIB finansēšanas darījumiem, kuros izmanto īpašam mērķim izveidotas sabiedrības, kas atrodas sadarbībā neieinteresētās jurisdikcijās. Īstenojot finansēšanas darījumus, EIB būtu pienācīgi jāīsteno sava politika attiecībā uz vāji regulētām vai sadarbībā neieinteresētām jurisdikcijām, lai sekmētu starptautisko cīņu pret krāpšanu nodokļu jomā un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas. Ziņojumā būtu arī jāiekļauj novērtējums par projektu sociālajiem un ar attīstības jomu saistītajiem aspektiem. Tas būtu jāpublisko, tādējādi ļaujot pilsoniskajai sabiedrībai un saņēmējvalstīm izteikt

savu viedokli. Vajadzības gadījumā ziņojumā būtu jāietver norādes uz ievērojamām apstākļu izmaiņām, kas attaisnotu turpmākus grozījumus mandātā pirms tā beigām. Šajā ziņojumā jo īpaši būtu jāiekļauj saskaņā ar šo lēmumu izmantotā EIB finansējuma sadalījums līdztekus visiem Savienības finanšu resursiem un citiem līdzekļu devējiem, tādējādi sniedzot pārskatu par veikto finanšu darījumu finansiālo ietekmi.

- (39) EIB finansēšanas darījumi arī turpmāk būtu pārvaldāmi saskaņā ar EIB noteikumiem un kārtību, tostarp ar atbilstīgiem kontroles pasākumiem un pasākumiem, kuru mērķis ir nepieļaut izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, kā arī saskaņā ar attiecīgiem noteikumiem un procedūrām saistībā ar Revīzijas palātu un Eiropas Biroju krāpšanas apkarošanai (OLAF).
- (40) Iesniedzot savu priekšlikumu par ES garantiju saskaņā ar nākamo daudzgažu finanšu shēmu, Komisija būtu jāaicina jo īpaši izskatīt – ciešā sadarbībā ar EIB un ņemot vērā ietekmi, ko rada Garantiju fonda finansējums, – ES garantijas maksimālo apjomu, potenciāli tiesīgo valstu sarakstu un EIB iespēju nodrošināt mikrokredītu finansējumu un citus instrumentu veidus. Komisijai un EIB būtu arī jāpēta iespējas nākotnē uzlabot sinerģiju starp finansēšanu, izmantojot IPA, ENPI, DCI, EIDHR un Stabilitātes instrumentu, un EIB ārējo darbību mandātu.
- (41) Šim lēmumam nebūtu jāskar sarunas un lēmumi par nākamo daudzgažu finanšu shēmu.
- (42) Tādēļ, kā arī juridiskās noteiktības un skaidrības labad Lēmums Nr. 633/2009/EK būtu jāatceļ,

IR PIENĒMUŠI ŠO LĒMUMU.

1. pants

ES garantija

1. Eiropas Savienība piešķir Eiropas Investīciju bankai (EIB) ES budžeta garantiju finansēšanas darījumiem, kas veikti ārpus Savienības ("ES garantija"). ES garantija tiek piešķirta kā vispārēja garantija maksājumiem, ko EIB nav saņēmusi, bet kas tai pienākas par aizdevumiem un aizdevumu garantijām saistībā ar EIB ieguldījumu projektiem, kuriem šādu garantiju var piešķirt saskaņā ar 2. punktu. EIB finansēšanas darbības atbilst Savienības ārējās darbības vispārējiem pamatprincipiem un

veicina tās mērķu un politiku sasniegšanu. Viens no EIB finansēšanas mērķiem jaunattīstības valstīs, kā noteikts oficiālās palīdzības attīstībai (ODA) saņēmēju sarakstā, ko izveidojusi OECD, ir netieši veicināt attīstības mērķus, piemēram, nabadzības mazināšanu, atbalstot iekļaujošu izaugsmi un ilgtspējīgu ekonomisko un sociālo attīstību.

2. EIB aizdevumi un aizdevumu garantijas, kas ir tiesīgi saņemt ES garantiju, ir tie, ko piešķir ieguldījumu projektiem valstīs, kuras uzskaitītas III pielikumā, un kas ir piešķirti saskaņā ar EIB noteikumiem un procedūrām, tostarp saskaņā ar EIB paziņojumu par sociālajiem un vides standartiem, un sekmē attiecīgus Savienības ārpolitiskos mērķus, ja EIB finansējums ir piešķirts saskaņā ar parakstītu nolīgumu, kura darbības laiks nav beidzies un kurš nav atcelts ("EIB finansēšanas darījumi").

3. ES garantijas maksimālais segums ir 65 % no EIB finansēšanas darījumiem piešķirto aizdevumu un garantiju kopsummas, atskaitot atmaksātās summas un pieskaitot visas saistītās summas.

4. ES garantija sedz EIB finansēšanas darījumus, kas parakstīti laikposmā no 2007. gada 1. februāra līdz 2013. gada 31. decembrim. EIB finansēšanas darījumi, kas parakstīti saskaņā ar Padomes Lēmumiem 2006/1016/EK un 2008/847/EK⁽¹⁾ un saskaņā ar Lēmumu Nr. 633/2009/EK, turpinās saņemt ES garantiju saskaņā ar šo lēmumu.

5. Ja pēc 4. punktā minētā laikposma beigām Eiropas Parlaments un Padome nav pieņēmuši lēmumu, ar ko piešķir jaunu ES garantiju EIB finansēšanas darījumiem ārpus Savienības saskaņā ar 16. pantu, minēto laikposmu automātiski pagarina par sešiem mēnešiem.

2. pants

Mandāta maksimālie apjomi

1. Visā laikposmā no 2007. gada līdz 2013. gadam tādu EIB finansēšanas darījumu maksimālais apjoms, kam piešķirtas ES garantijas, atskaitot anulētās summas, nepārsniedz EUR 29 484 000 000, kas sadalīts divās daļās:

- a) vispārējais mandāts EUR 27 484 000 000 apmērā;

⁽¹⁾ Padomes Lēmums 2008/847/EK (2008. gada 4. novembris) par Vidusāzijas valstu tiesībām saskaņā ar Lēmumu 2006/1016/EK, ar ko Eiropas Investīciju bankai paredz Kopienas garantiju attiecībā uz zaudējumiem, ko var radīt ārpus Kopienas īstenotiem projektiem piešķirti aizdevumi un aizdevumu garantijas (OV L 301, 12.11.2008., 13. lpp.).

b) klimata pārmaiņu mandāts EUR 2 000 000 000 apmērā.

2. Vispārējo mandātu sadala reģionālos maksimālos apjomus un apakšapjomus, kā tas ir norādīts I pielikumā. Nepārsniedzot reģionālos maksimālos apjomus, EIB pakāpeniski nodrošina līdzsvarotu sadalījumu pa valstīm tajos reģionos, uz kuriem attiecas vispārējais mandāts.

3. Vispārējais mandāts aptver tikai EIB finansēšanas darījumus, kas ir vērsti uz to, lai sasniegtu 3. pantā minētos mērķus.

4. Klimata pārmaiņu mandāts aptver EIB finansēšanas darījumus visās valstīs, uz kurām attiecas šis lēmums, ja šādi darījumi palīdz sasniegt nozīmīgo Savienības politikas mērķi – cīņu ar klimata pārmaiņām, atbalstot projektus, kas paredzēti, lai mazinātu klimata pārmaiņu radītās sekas un pielāgotos tām, un sekmē ANO Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām vispārējā mērķa sasniegšanu, proti, projektus, kas paredzēti, lai nepieļautu siltumnīcefekta gāzu emisiju rašanos vai tās samazinātu atjaunojamo energoresursu jomās, kā arī energoefektivitātes un ilgtspējīga transporta jomās, vai palielinātu apdraudētāko valstu, nozaru un kopienu spējas pielāgoties nelabvēlīgajam klimata pārmaiņām. Klimata pārmaiņu mandātu īsteno ciešā sadarbībā ar Komisiju un, ja tas ir lietderīgi un iespējams, apvienojot EIB finansējumu ar Savienības budžeta līdzekļiem.

Ja tas ir lietderīgi un pēc Komisijas priekšlikuma var pieņemt lēmumu ierobežot valsts tiesības saņemt ES garantētu EIB finansējumu klimata pārmaiņu mazināšanas pasākumiem. Jebkuru šādu tiesību ierobežojumu saskaņā ar klimata pārmaiņu mandātu piemēro tikai tiem EIB finansēšanas darījumiem, kuriem EIB finansējuma pieprasījumu iesniedz pēc 2011. gada 30. oktobra un kuri parakstīti pēc 2012. gada 1. janvāra.

5. Attiecībā uz klimata pārmaiņu mandātu EIB cenšas nodrošināt līdzsvarotu parakstīto finansēšanas darījumu sadalījumu pa reģioniem, kas minēti III pielikumā, līdz 1. panta 4. punktā norādītā laikposma beigām. Jo īpaši EIB nodrošinās, lai III pielikuma A punktā minētais reģions saņemtu ne vairāk par 40 % no apjoma, kas piešķirts saskaņā ar šo mandātu, B punktā minētais reģions – ne vairāk par 50 %, C punktā minētais reģions – ne vairāk par 30 %, bet D punktā minētais reģions – ne vairāk par 10 %. Kopumā klimata pārmaiņu mandātu izmanto, lai finansētu projektus, kas ir cieši saistīti ar EIB galvenajām kompetences jomām, pievieno vērtību un palielina pielāgošanās spējas klimata pārmaiņām un to mazināšanas iespējas.

6. Gan vispārējo mandātu, gan klimata pārmaiņu mandātu pārvalda saskaņā ar pareizas banku darbības principiem.

3. pants

Vispārējā mandāta mērķi

1. ES garantiju piešķir EIB finansēšanas darījumiem, kas atbalsta jebkuru no šādiem vispārējiem mērķiem:

a) vietējā privātā sektora attīstība, jo īpaši atbalsts MVU;

b) sociālās un ekonomikas infrastruktūras attīstība, tostarp transporta, enerģētikas, vides infrastruktūras un informācijas un komunikācijas tehnoloģiju jomās;

c) klimata pārmaiņu seku mazināšana un pielāgošanās tām, kā minēts 2. panta 4. punktā.

2. Ievērojot EIB galvenās kompetences jomas, tās finansēšanas darījumi, ko veic saskaņā ar šo lēmumu, veicina Savienības ārējo darbību regulējošo vispārīgo principu ievērošanu, kā minēts LES 21. pantā, un veicina to starptautisko nolīgumu izpildi vides jomā, kuru līgumslēdzēja puse ir Savienība.

3. Reģionālā integrācija partnervalstu starpā, tostarp ekonomiskā integrācija starp pirmspievienošanās valstīm, valstīm, uz kurām attiecas kaimiņattiecību politika, un Savienību, ir EIB finansēšanas darījumu pamatmērķis jomās, ko aptver šā panta 1. punktā uzskaitītie vispārējie mērķi.

4. EIB apsver iespēju izvērst savu atbalsta darbību veselības aprūpes un izglītības infrastruktūras jomā, ja šādi rīcībai ir skaidra pievienotā vērtība.

4. pants

Valstis, uz ko attiecas lēmums

1. To valstu saraksts, kuras ir potenciāli tiesīgas saņemt EIB finansējumu ar ES garantiju, ir iekļauts II pielikumā. To valstu saraksts, kuras ir tiesīgas saņemt EIB finansējumu ar ES garantiju, ir iekļauts III pielikumā, un tas ietver tikai II pielikumā uzskaitītās valstis. Attiecībā uz valstīm, kas nav uzskaitītas II pielikumā, lēmumu par tiesībām uz EIB finansējumu ar ES garantiju pieņem katrā gadījumā atsevišķi saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru.

2. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 5. pantu, lai grozītu III pielikumu. Komisijas lēmumi ir balstīti uz vispārēju ekonomisko un politisko novērtējumu, tostarp demokrātijas, cilvēktiesību un pamatbrīvību aspektiem, kā arī attiecīgajām Eiropas Parlamenta rezolūcijām un Padomes lēmumiem un secinājumiem. Deleģētie akti, ar kuriem groza III pielikumu, neietekmē ES garantijas segumu EIB finansēšanas darījumiem, kas parakstīti pirms minēto deleģēto aktu stāšanās spēkā.

3. ES garantija sedz tikai tos EIB finansēšanas darījumus, kas tiek veikti tiesīgās valstīs, kuras noslēgušas pamatnolīgumu ar EIB, kurā noteikti juridiskie nosacījumi, saskaņā ar kuriem veicami šādi darījumi.

4. ES garantija nesedz EIB finansēšanas darījumus konkrētā valstī, ar ko nolīgums par šiem darījumiem ir parakstīts pēc šīs valsts pievienošanās Savienībai.

5. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.
2. Šā lēmuma 4. pantā minēto pilnvaru pieņemt deleģētus aktus piešķir Komisijai uz nenoteiktu laiku no 2011. gada 30. oktobra.
3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 4. pantā minēto pilnvaru deleģējumu. Ar atsaukšanas lēmumu izbeidz minētajā lēmumā norādīto pilnvaru deleģējumu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.
4. Tiklīdz tā pieņem deleģēto aktu, Komisija par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.
5. Saskaņā ar 4. pantu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu lēmumu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

6. pants

EIB finansēšanas darījumu ieguldījums Savienības politikas īstenošanā

1. Komisija kopā ar EIB izstrādā reģionālās tehniskās darbības pamatnostādnes attiecībā uz EIB finansējumu saskaņā ar šo lēmumu.

Reģionālās tehniskās darbības pamatnostādnes, kuru mērķis ir nodrošināt, lai EIB finansēšanas darījumi sekmētu Savienības politikas īstenošanu, atbilst plašākam Savienības reģionālās politikas regulējumam, kas izklāstīts IV pielikumā. Jo īpaši reģionālās tehniskās darbības pamatnostādnes nodrošinās, lai EIB finansējums saskaņā ar šo lēmumu papildinātu attiecīgās Savienības palīdzības politikas jomas, programmas un instrumentus dažādos reģionos.

Sagatavojot šīs pamatnostādnes, Komisija un EIB attiecīgā gadījumā par politikas jautājumiem apspriedīsies ar EĀDD, un tās ņem vērā attiecīgās Eiropas Parlamenta rezolūcijas un Padomes lēmumus un secinājumus.

Komisija nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei pamatnostādnes un visus to atjauninājumus, tiklīdz tie ir sagatavoti.

Ievērojot reģionālās tehniskās darbības pamatnostādnes, EIB izstrādā attiecīgās finansēšanas stratēģijas un nodrošina to īstenošanu.

2. EIB finansēšanas darījumu atbilstību Savienības ārpolitikas mērķiem uzrauga saskaņā ar 11. pantu. Šādas uzraudzības veicināšanas nolūkā EIB izstrādā darbības rādītājus, kuri izmantojami, lai novērtētu finansēto projektu attīstības, vides un cilvēktiesību aspektus, ņemot vērā Parīzes deklarācijā par palīdzības efektivitāti minētos attiecīgos rādītājus. Darbības rādītājiem, kuri izmantojami, lai novērtētu projektu vides aspektus, būtu jāietver "tīras tehnoloģijas" kritēriji, kas principā vērsti uz energoefektivitāti un emisiju mazināšanas tehnoloģijām.

3. Uz EIB finansēšanas darījumu neattiecas ES garantija, ja Komisija par šādu darījumu sniedz negatīvu atzinumu saskaņā ar EIB statūtu 19. pantā noteikto procedūru.

4. Ievērojot Savienības un starptautiskos mērķus klimata pārmaiņu jomā, EIB sadarbībā ar Komisiju līdz 2012. gada 31. decembrim nāk klajā ar stratēģiju par to, kā pakāpeniski un noturīgi saskaņā ar tās ārējo darbību mandātu palielināt tādu projektu īpatsvaru, kuri veicina CO₂ emisijas mazināšanu, un kā pakāpeniski izbeigt tādu projektu finansēšanu, kuri kavē Savienības klimata mērķu sasniegšanu.

5. Ņemot vērā ar šo lēmumu ieviestās papildu prasības, EIB pārvaldes struktūrvienības nodrošina, ka pakāpeniski tiek pielāgoti EIB resursi, tostarp personāls, lai pienācīgi izpildītu šajā lēmumā noteiktās prasības. Būtu jāsauglabā iespējas vēl vairāk sekmēt efektivitāti un lietderīgumu, un būtu aktīvi jāmeklē sinerģijas iespējas.

7. pants

EIB novērtējums par projektu aspektiem saistībā ar attīstību

1. EIB veic rūpīgu uzticamības pārbaudi un attiecīgos gadījumos, kā arī atbilstīgi Savienības sociālajiem un vides principiem pieprasa attiecīgu vietēja līmeņa sabiedrisko apspriešanu par projektu, kurus sedz ES garantija, aspektiem saistībā ar attīstību.

EIB noteikumi un kārtība ietver arī nepieciešamos noteikumus par projektu ietekmes novērtēšanu vides un sociālajā jomā un par tādu aspektu novērtēšanu, kas saistīti ar cilvēktiesību jautājumiem, lai nodrošinātu, ka saskaņā ar šo lēmumu atbalstu saņem tikai ekonomiskā, finansiālā, vides un sociālā ziņā ilgtspējīgi projekti.

Komisija savā gada ziņojumā Eiropas Parlamentam un Padomei kopsavilkuma veidā iekļauj novērtējumu par EIB darbību attīstības aspektiem, ņemot vērā projektu uzticamības pārbaudes rezultātus.

Attiecīgos gadījumos novērtē arī to, kā, izmantojot tehnisko palīdzību, visā projekta ciklā vairot EIB finansējuma saņēmēju kapacitāti.

2. Papildus *ex ante* novērtējumam par attīstības aspektiem EIB prasa projekta virzītājiem veikt padziļinātu uzraudzību projekta īstenošanas laikā līdz tā pabeigšanai, *inter alia* saistībā ar projekta ietekmi uz attīstību, vidi un cilvēktiesību ievērošanu. EIB novērtē projekta virzītāju sniegto informāciju. EIB, ja iespējams, uzrauga arī finanšu starpnieku darbību MVU atbalstam. Ja iespējams, uzraudzības rezultātus publisko.

3. EIB iesniedz Komisijai gada ziņojumus, kuros novērtē attiecīgajā gadā finansēto darījumu paredzamo ietekmi uz attīstību.

Ziņojumu pamatā ir 6. panta 2. punktā minētie EIB darbības rādītāji. Komisija dara zināmus EIB attīstības ziņojumus Eiropas Parlamentam un Padomei saskaņā ar 11. pantā paredzēto ikgadējo ziņojumu sniegšanas praksi un dara tos publiski pieejamus, lai ieinteresētās personas, tostarp pilsoniskā sabiedrība un saņēmējvalstis, arī varētu izteikt savu viedokli šajā jautājumā.

Eiropas Parlaments apspriež minētos gada ziņojumus, ņemot vērā visu ieinteresēto personu viedokļus.

4. Šajā pantā minētās prasības piemēro tikai tiem EIB finansēšanas darījumiem, kuriem EIB finansējuma pieprasījumu iesniedz pēc 2011. gada 30. oktobra un kas ir parakstīti pēc 2012. gada 1. janvāra.

8. pants

Sadarbība ar Komisiju un EĀDD

1. Palielina EIB ārējo darbību saskanību ar Savienības ārpolitikas mērķiem, lai maksimāli palielinātu sinerģiju starp EIB finansējumu un Savienības budžeta resursiem, jo īpaši izstrādājot 6. pantā minētās reģionālās tehniskās darbības pamatnostādnes, kā arī īstenojot regulāru un sistemātisku dialogu un savlaicīgu informācijas apmaiņu par:

- a) Komisijas un/vai EĀDD sagatavotiem stratēģijas dokumentiem, piemēram, valstu un reģionu stratēģijas dokumentiem, provizoriskām programmām, rīcības plāniem un pirmspievienšanās dokumentiem;
- b) EIB stratēģiskās plānošanas dokumentiem un projekta informācijas kanāliem;
- c) citiem politikas un darbības aspektiem.

2. Sadarbību īsteno, pamatojoties uz atsevišķu pieeju katram reģionam un ņemot vērā EIB nozīmi, kā arī Savienības politiku katrā reģionā.

9. pants

Sadarbība ar citām publiskām finansēšanas iestādēm

1. EIB finansēšanas darījumus veic, pastiprināti attiecīgā gadījumā sadarbojoties ar citām SFI vai EDFI, lai pēc iespējas palie-

linātu sinerģiju, sadarbību un efektivitāti, kā arī lai nodrošinātu piesardzīgu un pieņemamu riska dalījumu un saskaņotu projektu prasības ar konkrētas nozares prasībām, lai tādējādi līdz minimumam samazinātu izmaksu iespējamo dublēšanu un nevajadzīgu pārklāšanos.

2. Šā panta 1. punktā minēto sadarbību veicina ar koordināciju, kuru jo īpaši īsteno saistībā ar saprašanās memorandu vai vajadzības gadījumā – ar citiem Savienības reģionālās sadarbības regulējumiem starp Komisiju, EIB un galvenajām SFI, kā arī EDFI, kuras darbojas dažādos reģionos, vienlaikus ņemot vērā EĀDD kompetenci.

10. pants

ES garantijas segums un noteikumi

1. Attiecībā uz EIB finansēšanas darījumiem, kas ir sākti ar kādu valsti vai ko garantē kāda valsts, kā arī citiem EIB finansēšanas darījumiem, kas ir sākti ar reģionu vai vietējām pašvaldībām vai valsts īpašumā un/vai kontrolē esošiem uzņēmumiem vai iestādēm, ja šādiem EIB finansēšanas darījumiem ir dots attiecīgs EIB kredītriska novērtējums, kurā ņemts vērā kredītriska stāvoklis attiecīgajā valstī, ES garantija attiecas uz visiem maksājumiem, ko EIB nav saņēmusi, bet kas tai pienākas ("vispārējā garantija").

2. Piemērojot 1. punktu, Jordānas Rietumkrastu un Gazas joslu pārstāv Palestīniešu pašpārvalde un Kosovu⁽¹⁾ pārstāv ANO misija Kosovā vai administrācija, kas norādīta 6. pantā minētajās reģionālās tehniskās darbības pamatnostādnes.

3. Attiecībā uz EIB finansēšanas darījumiem, kas nav 1. punktā minētie darījumi, ES garantija attiecas uz visiem maksājumiem, ko EIB nav saņēmusi, bet kas tai pienākas, ja tos nesaņem tāpēc, ka ir īstenojies viens no turpmāk minētajiem politiskajiem riskiem ("politiska riska garantija"):

- a) valūtas nepārvešana;
- b) īpašuma ekspropriācija;
- c) karš vai pilsoņu nemieri;
- d) tiesiskuma neievērošana, laužot līgumu.

4. EIB, apspriežoties ar Komisiju, izstrādā skaidru un pārredzamu finansējuma piešķiršanas politiku, lai pieņemtu lēmumu par tādu darījumu finansējuma avotu, kam var piešķirt gan ES garantiju, gan finansējumu, pašai EIB uzņemoties risku.

5. Kad tiek izmantota ES garantija, EIB piešķir Savienībai attiecīgās tiesības saskaņā ar 13. panta 2. punktā minēto nolīgumu.

⁽¹⁾ Saskaņā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes Rezolūciju Nr. 1244 (1999).

11. pants

Ikgadēja ziņošana un grāmatvedība

1. Komisija katru gadu ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par EIB finansēšanas darījumiem, kas veikti saskaņā ar šo lēmumu. Ziņojumā iekļauj novērtējumu par EIB finansēšanas darījumiem, iedalot pa projektiem, nozarēm, valstīm un reģioniem, kā arī novērtējumu par to, kā minētie finansēšanas darījumi palīdzējuši sasniegt Savienības ārpolitikas un stratēģiskos mērķus. Ziņojumā sniedz pārskatu par īstenošanas posmā esošajiem projektiem kopumā.

Jo īpaši ziņojumā izvērtē EIB finansēšanas darījumu atbilstību šim lēmumam, ņemot vērā 6. pantā minētās reģionālās tehniskās darbības pamatnostādnes, un tajā ietver sadaļas par pievienoto vērtību attiecībā uz Savienības politikas mērķu sasniegšanu, novērtējumu par paredzamo ietekmi uz attīstību kopumā un apmēru, kādā EIB, izstrādājot un pārraugot finansētos projektus, ir ņēmusi vērā vides un sociālo ilgtspēju, kā arī sadaļas par sadarbību ar Komisiju, citām SFI un EDFI, tostarp par līdzfinansēšanu.

Ziņojumā jo īpaši norāda visu to Savienības finanšu resursu sadalījumu, kas izmantoti līdztekus EIB un citu līdzekļu devēju finansējumam, tādējādi sniedzot pārskatu par saskaņā ar šo lēmumu veikto finansēšanas darījumu finansiālo ietekmi. Turklāt tajā iekļauj īpašu sadaļu ar detalizētu novērtējumu par EIB veiktajiem pasākumiem, kuru mērķis ir nodrošināt atbilstību 1. panta 2. punktam.

2. EIB turpina iesniegt Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai visus tās neatkarīgos novērtējuma ziņojumus, kuros izvērtēti saskaņā ar ārējās darbības mandātu veikto konkrēto EIB darbību praktiskie rezultāti.

3. Piemērojot 1. punktu, EIB iesniedz Komisijai ikgadējus ziņojumus par saskaņā ar šo lēmumu veiktajiem EIB finansēšanas darījumiem projektu, nozaru, valstu un reģionu līmenī un par Savienības ārpolitisko un stratēģisko mērķu izpildi, tostarp par sadarbību ar Komisiju, citām SFI un EDFI, kā arī novērtējuma ziņojumu par ietekmi attīstības jomā, kā minēts 7. pantā. Visus saprašanās memorandus, kurus EIB noslēgusi ar citām SFI vai EDFI saistībā ar finansēšanas darījumu veikšanu saskaņā ar šo lēmumu, publisko vai, ja tas nav iespējams, paziņo Eiropas Parlamentam un Padomei, iekļaujot tos šā panta 1. punktā minētajā Komisijas ikgadējā ziņojumā.

4. Par katru EIB finansēšanas darījumu EIB sniedz Komisijai statistisko, finanšu un grāmatvedības informāciju, kā arī jebkādu citu papildu informāciju, kas nepieciešama, lai Komisija izpildītu ziņošanas pienākumus vai Revīzijas palātas pieprasījumus, un revidenta apstiprinājumu par EIB finansēšanas darījumu neatmaksātajām summām.

5. Lai Komisija varētu vest uzskaiti un ziņot par riskiem, ko sedz vispārējā garantija, kā noteikts 10. panta 1. punktā, EIB

sniedz Komisijai EIB riska novērtējumu un klasifikācijas informāciju par EIB finansēšanas darījumiem ar aizņēmējiem vai garantiju parādniekiem, kas nav valsts.

6. EIB sniedz 3., 4. un 5. punktā minēto informāciju, pati sedzot ar to saistītās izmaksas.

7. EIB dara publiski pieejamu arī 3. un 4. punktā minēto informāciju – vispārēji un izslēdzot jebkādu konfidenciālu informāciju.

8. Informāciju par to, vai projektam ir piešķirta ES garantija, iekļauj projekta kopsavilkumā, ko publisko EIB tīmekļa vietnē pēc apstiprināšanas posma.

9. EIB savā gada ziņojumā iekļauj papildu novērtējumu par to, kā darbojas saprašanās memorands ar Eiropas Ombudu, ciktāl minētais memorands attiecas uz EIB finansēšanas darījumiem, kurus aptver šis lēmums.

10. Attiecīgos gadījumos 1. un 3. punktā minētās prasības piemēro tikai tiem EIB finansēšanas darījumiem, kuriem EIB finansējuma pieprasījumu iesniedz pēc 2011. gada 30. oktobra un kas ir parakstīti pēc 2012. gada 1. janvāra.

12. pants

Sadarbībā neieinteresētas jurisdikcijas

Īstenojot savus finansēšanas darījumus, EIB nepieļauj nekādas darbības, ko veic nelikumīgiem mērķiem, tostarp nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju, terorisma finansēšanu, krāpšanas ar nodokļiem un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas. Jo īpaši EIB nepiedalās nekādos finansēšanas darījumos, ko tiesīgā valstī īsteno ar citas, sadarbībā neieinteresētas jurisdikcijas starpniecību, kuru par tādu ir atzinusi ESAO, Finanšu darījumu darba grupa vai citas attiecīgas starptautiskās organizācijas.

13. pants

Komisijas veikto maksājumu atgūšana

1. Ja Komisija veic jebkādas maksājumus saskaņā ar ES garantiju, EIB Komisijas vārdā izvirza prasību par samaksāto summu atgūšanu.

2. Vēlākais 14. pantā minētā garantijas nolīguma noslēgšanas dienā Komisija un EIB noslēdz nolīgumu, kurā ir sīki izklāstīti noteikumi un procedūras prasījumu atgūšanai.

3. Pārredzamības labad Komisija savā tīmekļa vietnē dara publiski pieejamu konkrētu informāciju par visiem līdzekļu atgūšanas gadījumiem, kas saistīti ar 14. pantā minēto garantijas nolīgumu, ja vien nav nepieciešama konfidencialitāte.

14. pants

Garantijas nolīgums

Komisija un EIB noslēdz garantijas nolīgumu, kurā ir sīki izklāstīti noteikumi un procedūras saistībā ar ES garantiju, un attiecīgi informē Eiropas Parlamentu.

15. pants

Revīzijas palātas veikta revīzija

Revīzijas palāta veic revīziju attiecībā uz ES garantiju, kā arī attiecībā uz tiem maksājumiem un atgūtajiem līdzekļiem saskaņā ar minēto garantiju, kuri ir attiecināmi uz Eiropas Savienības vispārējo budžetu.

16. pants

Pārskatīšana

Attiecīgā gadījumā Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei priekšlikumu par ES garantijas piešķiršanu saskaņā ar nākamo daudzgadu finanšu shēmu.

17. pants

Nobeiguma ziņojums

Līdz 2014. gada 31. oktobrim Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei nobeiguma ziņojumu par šā lēmuma piemērošanu.

18. pants

Atcelšana

Ar šo Lēmums Nr. 633/2009/EK tiek atcelts.

19. pants

Stāšanās spēkā

Šis lēmums stājas spēkā trešajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Strasbūrā, 2011. gada 25. oktobrī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
J. BUZEK

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
M. DOWGIELEWICZ

I PIELIKUMS

VISPĀRĒJĀ MANDĀTA MAKSIMĀLIE APJOMI REĢIONIEM

- A. **Pirmspievienošanās valstis:** EUR 9 048 000 000.
- B. **Valstis, uz kurām attiecas kaimiņattiecību un partnerattiecību politika:** EUR 13 548 000 000, iedalot šādos provizoriskos apakšapjomos:
- i) Vidusjūras reģiona valstis: EUR 9 700 000 000;
 - ii) Austrumeiropa, Dienvidkaukāzs un Krievija: EUR 3 848 000 000.
- C. **Āzija un Latīņamerika:** EUR 3 952 000 000, iedalot šādos provizoriskos apakšapjomos:
- i) Latīņamerika: EUR 2 912 000 000;
 - ii) Āzija (ietverot Vidusāziju): EUR 1 040 000 000.
- D. **Dienvidāfrikas Republika:** EUR 936 000 000.

Nepārsniedzot vispārējā mandāta maksimālo kopapjomu, EIB pārvaldības struktūras var pieņemt lēmumu pārvietot reģionos un starp reģioniem summas, kas nepārsniedz 10 % no reģioniem noteiktā maksimālā apjoma.

II PIELIKUMS

POTENCIĀLI TIESĪGIE REĢIONI UN VALSTIS

A. Pirmspievienošanās valstis1. *Kandidātvalstis*

Horvātija, Islande, bijusī Dienvidslāvijas Maķedonijas Republika, Melnkalne, Turcija

2. *Potenciālās kandidātvalstis*

Albānija, Bosnija un Hercegovina, Kosova ⁽¹⁾, Serbija

B. Valstis, uz kurām attiecas kaimiņattiecību un partnerattiecību politika1. *Vidusjūras reģiona valstis*

Alžīrija, Ēģipte, Jordānas Rietumkrasts un Gazas josla, Izraēla, Jordānija, Libāna, Lībija, Maroka, Sīrija, Tunisija

2. *Austrumeiropa, Dienvidkaukāza valstis un Krievija*

Austrumeiropa: Baltkrievija, Moldovas Republika, Ukraina

Dienvidkaukāzs: Armēnija, Azerbaidžāna, Gruzija

Krievija

C. Āzija un Latīņamerika1. *Latīņamerika*

Argentīna, Bolīvija, Brazīlija, Čīle, Kolumbija, Kostarika, Kuba, Ekvadora, Salvadora, Gvatemala, Hondurasa, Meksika, Nikaragva, Panama, Paragvaja, Peru, Urugvaja, Venecuēla

2. *Āzija*

Āzija (izņemot Vidusāziju): Afganistāna, Bangladeša, Butāna, Bruneja, Kambodža, Ķīna (tostarp Honkongas un Makao īpašie administratīvie reģioni), Indija, Indonēzija, Irāka, Laosa, Malaizija, Maldivu salas, Mongolija, Nepāla, Pakistāna, Filipīnas, Singapūra, Dienvidkoreja, Šrilanka, Taivāna, Taizeme, Vjetnama, Jemena

Vidusāzija: Kazahstāna, Kirgizstāna, Tadžikistāna, Turkmenistāna, Uzbekistāna

D. Dienvidāfrika

Dienvidāfrikas Republika

⁽¹⁾ Saskaņā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes Rezolūciju Nr. 1244 (1999).

III PIELIKUMS

TIESĪGIE REĢIONI UN VALSTIS

A. Pirmspievienošanās valstis

1. Kandidātvalstis

Horvātija, Islande, bijusī Dienvidslāvijas Maķedonijas Republika, Melnkalne, Turcija

2. Potenciālās kandidātvalstis

Albānija, Bosnija un Hercegovina, Kosova ⁽¹⁾, Serbija

B. Valstis, uz kurām attiecas kaimiņattiecību un partnerattiecību politika

1. Vidusjūras reģiona valstis

Alžīrija, Ēģipte, Jordānas Rietumkrasts un Gazas josla, Izraēla, Jordānija, Libāna, Lībija, Maroka, Sirija, Tunisija

2. Austrumeiropa, Dienvidkaukāza valstis un Krievija

Austrumeiropa: Moldovas Republika, Ukraina

Dienvidkaukāzs: Armēnija, Azerbaidžāna, Gruzija

Krievija

C. Āzija un Latīņamerika

1. Latīņamerika

Argentīna, Bolīvija, Brazīlija, Čīle, Kolumbija, Kostarika, Ekvadora, Salvadora, Gvatemala, Hondurasa, Meksika, Nikaragva, Panama, Paragvaja, Peru, Urugvaja, Venecuēla

2. Āzija

Āzija (izņemot Vidusāziju): Bangladeša, Bruneja, Kambodža, Ķīna (tostarp Honkongas un Makao īpašie administratīvie reģioni), Indija, Indonēzija, Irāka, Laosa, Malaizija, Maldivu salas, Mongolija, Nepāla, Pakistāna, Filipīnas, Singapūra, Dienvidkoreja, Šrilanka, Taizeme, Vjetnama, Jemena

Vidusāzija: Kazahstāna, Kirgizstāna, Tadžikistāna, Turkmenistāna, Uzbekistāna

D. Dienvidāfrika

Dienvidāfrikas Republika

⁽¹⁾ Saskaņā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes Rezolūciju Nr. 1244 (1999).

IV PIELIKUMS

REĢIONĀLĀS POLITIKAS REGULĒJUMS

Eiropas partnerattiecību regulējumu, kurā norādītas prioritātes kandidātvalstīm un potenciālajiem kandidātiem, lai sekmīgi tuvinātos Savienībai, un kurā noteikts pamats Savienības palīdzībai. Stabilizācijas un asociācijas process (SAP) ir politiskais pamats Savienības attiecībām ar Rietumbalkānu valstīm. Tas ir balstīts uz progresīvām partnerattiecībām, kurā Savienība piedāvā tirdzniecības koncesijas, ekonomisko un finansiālo palīdzību un līgumattiecības, izmantojot stabilizācijas un asociācijas nolīgumus. Pirmspievienošanās finansiālā palīdzība, izmantojot IPA, sekmē kandidātvalstu un potenciālo kandidātu sagatavošanos saistībām un uzdevumiem, kas saistīti ar dalību Savienībā. Ar šo palīdzību tiek atbalstīts reformu process, tostarp sagatavošanās darbi iespējamai dalībai Savienībā. Tās uzmanības centrā ir iestāžu veidošana, tiesību aktu saskaņošana ar Savienības *acquis*, sagatavošanās Savienības politikas un instrumentu izmantošanai un tādu pasākumu veicināšana, ar ko sekmē ekonomisko konvergenci.

Eiropas partnerattiecību politikā, īsteno saskaņā ar minēto politiku, kas paredz, ka Savienības mērķis ir izveidot īpašas attiecības ar valstīm, uz kurām attiecas kaimiņattiecību politika, lai radītu labklājības un labu kaimiņattiecību telpu, kuras pamatā ir Savienības vērtības, piemēram, demokrātija, tiesiskums, laba pārvaldība un cilvēktiesību ievērošana, un kuru raksturo ciešas un mierīgas uz sadarbību balstītas attiecības atbilstīgi gūto rezultātu noteiktai diferenciācijai. Saistībā ar šo sadarbību EIB finansējums saskaņā ar šo lēmumu būs vērsts arī uz iekļaujošu izaugsmi veicinošu politiku un darba vietu izveidi, uzlabojot sociālo stabilitāti atbilstīgi uz stimuliem balstītai pieejai, kas sekmē Savienības ārējās politikas mērķu sasniegšanu, tostarp attiecībā uz migrācijas jautājumiem.

Lai sasniegtu šos mērķus, Savienība un tās partnervalstis īsteno kopīgi saskaņotus divpusējus rīcības plānus, kuros noteikts prioritāšu kopums, tostarp prioritātes saistībā ar politikas, drošības, tirdzniecības, ekonomikas, vides un sociālajiem jautājumiem, kā arī transporta un enerģētikas tīklu integrāciju.

Savienība Vidusjūrai, Savienības stratēģija Donavas reģionam, Savienības stratēģija Baltijas jūras reģionam, Austrumu partnerība un Melnās jūras reģiona sinerģija ir daudzpusējas un reģionālas iniciatīvas, kuras papildina Eiropas kaimiņattiecību politiku un kuru mērķis ir sekmēt sadarbību starp Eiropas Savienību un tādu attiecīgo valstu, uz kurām attiecas kaimiņattiecību politika, grupu, kam ir kopīgas problēmas un/vai ģeogrāfiskā vide. Savienība Vidusjūrai plāno atsākt Eiropas un Vidusjūras reģiona integrācijas procesu, atbalstot savstarpēju ekonomikas, sociālo un vides attīstību visās Vidusjūras piekrastes valstīs, un atbalsta sociālekonomiskās attīstības veicināšanu, solidaritāti, reģionālo integrāciju, ilgtspējīgu attīstību un zināšanu uzkrāšanu, uzsverot nepieciešamību paplašināt finansiālo sadarbību, lai sniegtu atbalstu reģionāliem un starpvalstu projektiem. Savienība Vidusjūrai jo īpaši atbalsta jūrasceļu attīstību un autoceļu būvi, Vidusjūras atsārņošanu, Vidusjūras reģiona Saules enerģijas izmantošanas plānu, iniciatīvu ekonomiskās aktivitātes veicināšanai Vidusjūras reģionā, civilo aizsardzību un Eiropas un Vidusjūras reģiona universitāti. Savienības stratēģija Baltijas jūras reģionam sekmē ilgtspējīgu vides attīstību un optimālu ekonomikas un sociālo attīstību Baltijas jūras reģionā. Savienības stratēģija Donavas reģionam jo īpaši veicina transporta attīstību, enerģētikas saiknes un drošību, ilgtspējīgu vides un sociālekonomisko attīstību Donavas reģionā. Austrumu partnerības mērķis ir radīt nepieciešamos apstākļus, lai paātrinātu politisku saišu iedibināšanu un sekmētu ekonomikas integrāciju starp Savienību un Austrumu partnervalstīm. Krievijas Federācija un Savienība ir izveidojušas plašu stratēģisko partnerību (nošķirama no Eiropas kaimiņattiecību politikas), saskaņā ar kuru tiek veidotas kopējās telpas un plāni. Daudzpusējā līmenī tās papildina Ziemeļu dimensija, kas nodrošina regulējumu sadarbībai starp Savienību, Krieviju, Norvēģiju un Islandi.

Eiropas partnerattiecību politikā, īsteno saskaņā ar Savienības, Latīņamerikas un Karību jūras reģiona valstu stratēģisko partnerību. Kā tas ir uzsvērts 2009. gada septembra Komisijas paziņojumā "Eiropas Savienība un Latīņamerika: globālo procesu dalībnieku partnerība", Savienības prioritātes sadarbībā ar Latīņamerikas valstīm ir reģionālās integrācijas sekmēšana un nabadzības un sociālās nevienlīdzības izskaušana, lai veicinātu ilgtspējīgu ekonomikas un sociālo attīstību. Šo politikas mērķu īstenošana tiks veicināta, ņemot vērā Latīņamerikas valstu dažādo attīstības līmeni. Savienības un Latīņamerikas kopējo interešu jomās veidos divpusēju dialogu, tostarp par vidi, klimata pārmaiņām un katastrofu riska mazināšanu, kā arī par enerģētiku, zinātni, pētniecību, augstāko izglītību, tehnoloģiju un inovāciju.

Eiropas partnerattiecību politikā, īsteno saskaņā ar Savienības, Austrumu partnerības un Karību jūras reģiona valstu stratēģisko partnerību. Kā tas ir uzsvērts 2009. gada septembra Komisijas paziņojumā "Eiropas Savienība un Austrumu partnerība: globālo procesu dalībnieku partnerība", Savienības prioritātes sadarbībā ar Austrumu partnerības valstīm ir reģionālās integrācijas sekmēšana un nabadzības un sociālās nevienlīdzības izskaušana, lai veicinātu ilgtspējīgu ekonomikas un sociālo attīstību. Šo politikas mērķu īstenošana tiks veicināta, ņemot vērā Austrumu partnerības valstu dažādo attīstības līmeni. Savienības un Austrumu partnerības kopējo interešu jomās veidos divpusēju dialogu, tostarp par vidi, klimata pārmaiņām un katastrofu riska mazināšanu, kā arī par enerģētiku, zinātni, pētniecību, augstāko izglītību, tehnoloģiju un inovāciju.

reģionam svarīgos jautājumos, kas saistīti, piemēram, ar nabadzības mazināšanu, ilgtspējīgu attīstību un stabilitāti. Stratēģijas īstenošanas rezultātā ir panākts būtisks progress cilvēktiesību, tiesiskuma, labas pārvaldības, demokrātijas, izglītības, ekonomikas attīstības, tirdzniecības un ieguldījumu, enerģētikas un transporta un vides politikas jomās.

EIB darbību Dienvidāfrikā īsteno saskaņā ar ES Valsts stratēģijas dokumentu Dienvidāfrikai. Galvenās minētajā stratēģijas dokumentā noteiktās jomas ir darba vietu radīšana un pakalpojumu sniegšanas un sociālās kohēzijas spēju pilnveidošana. EIB darbības Dienvidāfrikā ir veiktas, papildinot Komisijas attīstības sadarbības programmu, t. i., EIB koncentrējoties uz atbalstu privātajam sektoram un ieguldījumiem infrastruktūras un sociālo pakalpojumu paplašināšanā (mājokļi, elektroapgāde, dzeramā ūdens attīrīšana un pašvaldību infrastruktūra). ES Valsts stratēģijas dokumenta Dienvidāfrikai starpposma pārskatā ir sniegts priekšlikums darbības klimata pārmaiņu jomā papildināt ar pasākumiem, kas atbalsta “zaļu” darba vietu izveidi.
